

Бесједа Митрополита Амфилохија на празник Преподобног Стефана Пиперског у манастиру Ћелија Пиперска

Бесједа блаженопочившег Митрополита Амфилохија на празник Преподобног Стефана Пиперског у манастиру Ћелија Пиперска – 02. јуна 2018. године

Драга браћо и сестре, као у вријеме Христово тако и данас сабирају се око Господа Христа бројни народи и бројни људи, ево и ми смо овдје сабрани око имена Његовог. И сви као у оно вријеме, као што чусмо у Јеванђељу, тако и данас, труде се и приближују се, и желе да се дотакну Њега јер из Њега излазаше сила и моћ Божанска. И тако кроз вјекове, милиони људи се труде да се дотакну Њега и Његове силе – силе Духа Светога животворнога – која је сишла на прве Његове ученике по Његовом благослову и која непрекидно силази на све оне који се сабирају у Његово име, и окупљају око Његовог имена, желећи да Га се дотакну.

Шта су друго мошти Преподобног Стефана Пиперског него хаљина самога Господа који се уселио у њега. Његове мошти носе и преносе ту силу

Христову и ми се дотичемо те хаљине Његове из које излази сила Божија и исцјељује нас. Посебно се дотичемо Тијела и Крви Господње и Њима причешћујемо на овој Светој служби Божјој и постајемо једно са Њим. Сам Господ се усељава у нас, дотичемо се Њега и Он нас. И како кроз вјекове тако и данас свуда по свијету и тако ево и у овој светињу гдје се вјековима сабирају душе жедне и гладне Бога, жељне да се дотакну Господа.

Овдје, као што знате, поред ове древне светиње постоји Девич град у којем су се, такође, сабирале монахиње у древна хришћанска времена и остаци храма Светих Архангела могуће још из времена цара Јустинијана (VI вијек). То свједочи да је Црква Божија овдје присутна још од времена Цара Константина, као и они који су се сабирали око Христа Господа и који су слушали Његову ријеч и дотицали се Њега. А Господ је у сва времена слао своје изабранике изабраном Божјем народу.

Јутрос сам читао књигу пророка Јеремије и пророка Варуха, његовог ученика, онога пророка који је писао она откривења Божија која је добијао пророк Јеремија. Пророк Јеремија говори о свом времену, о народима свога времена, о изабраном Божијем народу, о његовој огријеховљености којом је оскрнавио и светињу храма јерусалимскога и којом је погазио закон Божији преко Мојсија саопштен. И са тог разлога говори пророк Јеремија како ће га Бог казнити и протјерати, као што га и протјерао, и изабрани Божији народ је 70 година био у вавилонском ропству. Цар Навуходоносор је покорио изабрани Божији народ, разрушио свети град Јерусалим, већину народа на челу са царем Седекијем одвео у заробљеништво. Остатак народа отишао је у Египат иако му је пророк Божији говорио да не иде из своје земље и Јерусалима, то је практично сиротиња која је остала у Јудеји, послушавши своје помраченог ума вође а не пророка Божијег. Одвели су и пророка Божијег у египатско заробљеништво, а прије тога су га бацили у јаму и са чудом Божијим је спасен.

И тамо у Египту рекао је народу који је избјегао да ће пострадали, да ће и тамо доћи цар Навуходоносор и да ће погубити фараона египатскога. Нису га послушали, али то се догодило. Цар Навуходоносор их је тамо стигао и пострадао је изабрани Божији народ, непослушавши ријечи свога пророка Јеремије. Али је Господ казнио и Навуходоносора, вавилонско царство моћно које је дошло са сјевера и покорило све оне крајеве у којима се и данас воде ратови око Сирије, Дамаска, око Јерусалима, око Ирака, Ирана, тамо је било вавилонско царство и тамо је Навуходоносор пострадао. Пророк је предвидио његово страдање и разорење његовог царства вавилонског, али је пренио и благослов народу изабраном када се покајао, а који је пострадао због своје огријеховљености, због лажних божанстава којима се клањао, да ће га Бог

поново вратити у земљу његову, земљу обећану, као што га је и вратио. И кроз вјекове се то догађало са оним првим изабраним Божијим народом, и данас се то са њим догађа послје 2000 година. Послје императора Тита, 70. године по Христу, по Христовом пророштву изабрани Божији народ је разагнат широм свијета. И 1948. године поново се вратио и обновљен је Израил, земља изабраног Божијег народа, и тиме су се испунила древна пророштва и пророштва пророка Јеремије.

А ми, какве везе имамо ми са изабраним Божјим народом и са пророком Јеремијом? Ми нијесмо Стари Израил о коме говори пророк Јеремија, али ми припадамо Новом Израилу, а то јесте Црква Христова, Црква Божија – тијело Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа – која се раширила широм свијета. И као што је Господ древном Израилу слао пророке, и пророштва њихова се испуњавала, и народ страдао због својих гријехова, нарочито због својих лажних идола којима се клањао, тако се догађа и са Новим Израилом, а и ми смо дио тога Новог Израила.

Наш светосавски народ је дио тога Новог Израила Тако смо и насликани у манастиру Дечанима, у храму је насликана лоза Јесејева, лоза цара Давида, Саломона, која се завршава рођењем Господа Христа, а у припрати самога дечанског храма насликана је лоза Светог Симеона Мироточивог, и на тој лози су сви они који су прославили Господа и у којима се прославио Господ из те свете лозе Немањића. Свијест нашега народа тога времена показује да он припада Новом Израилу.

И као што је у то вријеме Господ слао свете Божије људе, који су откривали прави пут томе народу, тако и у ово наше вријеме, такође, Бог, као некада пророка Јеремију, послао и нашем народу своје пророке. Шта је друго Свети владика Николај Охридски и Жички него пророк кога је Бог послао у ово наше вријеме, да нам покаже пут и подсјети нас ко смо, шта смо и нашта смо призвани. Шта је друго него пророк Свети Јустин Ћелијски који је, као и Свети Николај, попут пророка Јеремије страдао, и затворен био, и прогнан био са Универзитета из Београда. И као некад пророк Јеремија нарицао у ћелијама над својим народом, над његовим богоотпадништвом, призивајући га да се врати истинском и правом путу, Божјем путу. Исто је то радио и Свети владика Николај који је затворен прво у Краљеву, када су бомбардовали Њемци Краљево и свету Жичу, онда у манастир Љубостињу па онда у манастир Војловицу са исповиједником Патријархом Гаврилом Дожићем. Окончао је рат у Дахау као затвореник наш нови пророк Владика Николај, а исто је и отац Јустин прогнан. Обадвојица прогнани као и древни пророци

што су прогоњени, али обадвојица својим страдањем остали су вјерни Христу Богу и у исто вријеме показивали прави пут којима треба да ходи њихов народ, дио Новог Израила Божијега, Цркве Христове Божије једне свете саборне и апостолске.

Шта је друго и Преподобни Стефан Пиперски за његово вријеме, у 17. вијеку, него изабраник Божији који је свједочио оном времену прави пут којим треба ићи, подсјећао народ да треба да се врати путу Христовом, путу Божјем, путу Светих пророка. И сам је пострадао, гоњен и прогоњен од манастира Мораче преко Роваца, и данас тамо има мјесто гдје је била његова келија као прогнаника, да би на крају нашао себи мира и покоја у овој светињи.

Све су и то Божији пророци које Бог шаље сваком земаљском народу. Као што сваки земаљске народ има свога анђела чувара и сваки човјек има свога анђела чувара који га води, тако и свако вријеме има своје пророке у сваком народу. И нашем народу Бог је дао и давао дивне и чудесне изабранике, своје и пророке и страдалнике, мученике за име Христово.

Преподобни Стефан Пиперски то свједочи, наши нови пророци: Николај Охридски и Жички и Свети отац Јустина Ћелијски. Они су се, као пророк Јеремија, дотакли Господа, ходили Његовим путем, свједочили и позивали народ Божији да се врати правоме Божијем, Христовом путу, да се врати Њему као једином путу истини и животу. Има оних који су и чули, а има оних који их нијесу слушали, а највише је оних, као и у вријеме пророка Јеремије, који крену путевима безбожним, да би тим путем водили и свој народ. Данас се то догађа и са нама овдје послје оног безбожништва, богоотпадништва послје и у току Другог свјетског рата.

Ево и данас поново они који воде народ заводе га за Голеш планину, али ту су пророци који подсјећају и њих и нас да ничија власт није била до зоре, да је свака власт кратка и краткотрајна, да Бог није у сили него у правди. А пророци су они којима Бог призива свој народ да се ослободе од лажних идеологија, идеала и лажних вођа који их заводе и да се врате својим пророцима, истини Божијој – Христу Богу, путу истини и животу, и да од Њега траже силу која исцјељује, васкрсава, преображава, препорађа, и од пролазних, смртних ствара бесмртне људе, вјечне и непролазне. Од пролазних земаљских народа ствара вјечни изабрани Божји народ, припаднике Новог Израила.

Сви земаљски народи призвани су да постану чланови тога једнога изабраног Божјега народа који је утемељен Христовим рођењем од Духа

Светога и Пресвете Дјеве, и који је добио силу Духа Светога на дан Свете Тројице – на Тројичиндан – кад се открио Бог као вјечна љубав, и призвао све људи и земаљске народе на љубав према тој љубави Божијој, према Богу као љубави и на љубави једни према другима, тој и таквој божанској и христоликој љубави.

Ево, и ми данас припадници тога изабраног Божијег народа призвани смо овдје да се дотичемо моштију Преподобног Стефана Пиперскога, те хаљине Господње освештане силом Духа Светога, да се сјећамо својих пророка и њихове науке и учења, и да ходимо оним путем којим су ходили сви истински прави људи и народи на овој земљи. Јер то је једини пут који води у живот вјечни, у бесмртност, у непролазност, који нас води не само да се дотичемо Господа као што Га се дотичемо овдје преко светих Његових, преко светог Тијела и Крви Његове, него да постанемо једно са Њим у вјечности, да се усели Он у нас пун благодати истине.

Његова љубав, љубав Оца и Сина и Духа Светога, Бог љубави да нас испуни својом љубављу, да нас сједини са Собом кроз додир са Њим, кроз примање Њега и да нас сједини једне са другима тим неразоривим и вјечним јединством које Бог даје онима који су Његови и који ходе путем Његовим.

mitropolija.com